

Vederlag af 4 Kr. for Heste og 3,50 Kr. for Okser og saa fremdeles nedad. Det er indlysende, at disse Kontrolpenge komme Landmændene til at betale, idet Slagteren, som skal udrede denne Afgift, simpelthen vil sørge for at faa sine Varer saa meget billigere. Det kunde endda være, at Landmændene kunde bære denne Udgift, men det praktiske Resultat af denne Ordning er bleven, at nu slipper Byerne for Baccillerne, og Landmændene faa dem. Naar Slagteren nemlig slagter et Kreatur, som han opdager er besat med Tuberkler, kører han ikke til Odense og lader det stemple, men sælger det paa Landet. Resultatet er altsaa blevet, at Landmændene betale for at beholde disse Tuberkler. Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, om det ikke snart var paa Tide, at man fik en Statskødkontrol indført saaledes, at alle og enhver, som forhandler Kød offentlig, bliver forpligtet til at lade det syné, hvad enten det er i Købstad eller paa Landet. Jeg tænker her nærmest paa Dyrlægerne, som vi jo have over hele Landet. Derved vilde der naas en mere tilfredsstillende Ordning.

At jeg har taget Ordet i Dag er egentlig nærmest for at rette en Forespørgsel til den højtærede Kultusminister og det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) med Hensyn til Forstaaelsen af Skoleloven. Det kunde have Interesse, om det blev besvaret offentlig. Der staar i § 27 — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg oplæse Paragraffen —: „Foruden den stigende Pengeløn tillægges der samtlige fast ansatte Lærere og Lærerinder Bolig og Brændsel efter de hidtil gældende Regler samt en Have, der for Første- og Enelærere skal være mindst 2 Skpr. Land og for de øvrige Lærere og Lærerinder mindst $\frac{1}{2}$ Skp. Land. Hvor en saadan Have ikke uden uforholdsmæssig Bekostning kan tilvejebringes umiddelbart ved Lærerboligen, kan der tillægges Embedet et aarligt Pengevederlag i Stedet. Størrelsen af dette Vederlag, der i intet Tilfælde maa udgøre mere end 50 Kr., fastsættes af Ministeren efter Forhandlinger med Kommunalbestyrelsen“. Der ser det altsaa ud, som om der skal udlægges Haver til alle Embeder, men i næste Stykke staar der: „De ved Lærerembederne forud for denne Lovs Ikrafttræden udlagte Haver forblive uforandrede“. Jeg har opfattet det saaledes, at naar der blev oprettet ny Embeder, skulde der udlægges 2 Skpr. Land til Have, hvorimod de gamle Haver ved de tidligere Embeder skulde blive uforandrede,

men da det er blevet misforstaaet paa Fyn, og mange Lærere i gamle Embeder have søgt at faa Erstatning, fordi deres Haver ere for smaa, kunde det være interessant at faa en offentlig Udtalelse af den højtærede Kultusminister og det ærede Medlem for Ringkøbing derom. At jeg henvender mig til dem, er, fordi den højtærede Kultusminister er den Mand, som skal bringe Loven ud i Praksis, medens det ærede Medlem for Ringkøbing er den Mand, som var Formand for Skoleudvalget og altsaa maa forstaa Forudsetningerne for, at Loven er lavet saaledes.

Lyngsle: Sidst jeg havde Ordet her i Tinget, rettede jeg en Anke mod den Forsømmelighed, der er vist mod vore Erhvervsforhold og da i ganske særlig Grad Arbejdernes Erhvervsforhold. Jeg pegede i saa Henseende paa, at man ved Ikke-Iværksættelsen i en lang Periode af nødvendige offentlige Arbejder havde ladet Befolkningen lide en unødvendig Erhvervsnød, og jeg pegede endvidere paa, at man senere, da den Slags offentlige Arbejder bleve tagne op, ved en pludselig Iværksættelse af disse havde bevirket, at en Mængde fremmed Arbejdskraft var kommen ind i Landet. Disse mine Udtalelser ere ikke blevne modsagte, hvad der for saa vidt maaske viser, at de, der sidde i dette Ting, og som have været med til i sin Tid at støtte den Regering, der i saa Henseende har de største Synder paa sin Samvittighed, føle, at Kritikken er berettiget. Jeg kunde for saa vidt lade være med at beskæftige mig mere med dette ved Finanslovens første Behandling, men denne Tavshed kan jo godt betyde noget andet, nemlig at man agter at fortsætte i samme Skure, og da det for den almindelige Befolkning vil være til ubodelig Skade, om disse gamle Fejl skulde blive fortsatte, anser jeg det for rigtigt at spørge den høje Regering, om man ikke agter i Fremtiden i en noget videre Grad end tidligere sket at have sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold, om Regeringen ikke finder, at det ogsaa er en Side, som Administrationen maa beskæftige sig med, dette ved Hjælp af Iværksættelsen af offentlige Arbejder, der tiltrænges, at bøde paa Arbejdsløsheden i de Perioder, hvor denne gør sig gældende, og ved Iværksættelsen af Arbejder i øvrigt at tage noget Sigte paa ikke i for vid en Udstrækning at stramme Arbejdsmarkedet. Vi have særlig, hvad vort Jærnbanevæsen angaar, set, at der benyttes en Mængde Vogne, der ere lejede i